

Wprowadzenie do sprawozdania finansowego Betacom S.A.

1 kwietnia 2018 – 31 marca 2019

SPIS TREŚCI:

1. WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO	3
2. ZASADY PRZYJĘTE PRZY SPORZĄDZANIU ROCZNEGO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO, WYCENY AKTYWÓW I PASYWÓW ORAZ POMIARU WYNIKU FINANSOWEGO	5

1. WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

1. Dane jednostki

- a) nazwa: BETACOM Spółka Akcyjna
- b) siedziba: ul. Połczyńska 31A, 01-377 Warszawa
- c) podstawowy przedmiot działalności: PKD 2620Z produkcja komputerów i urządzeń peryferyjnych. W roku obrotowym od 1 kwietnia 2018r. do 31 marca 2019r. podstawowym przedmiotem działalności Spółki było wytwarzanie i dostarczanie oprogramowania oraz dostarczanie sprzętu komputerowego.
- d) organ prowadzący rejestr: Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego (KRS nr 0000142065).

2. Czas trwania Spółki:

Czas trwania Spółki jest nieograniczony.

3. Skład organów Spółki:

Zarząd:

Bartłomiej Antczak	Prezes Zarządu
Robert Fręchowicz	Członek Zarządu
Magda Pleskacz	Członek Zarządu

Rada Nadzorcza:

Zbigniew Wierzbicki	Przewodniczący Rady Nadzorczej
Dariusz Bożeński	Członek Rady Nadzorczej
Michał Kołosowski	Członek Rady Nadzorczej
Marcin Marczuk	Członek Rady Nadzorczej
Marek Szewczyk	Członek Rady Nadzorczej

W dniu 16 maja 2019r. Pan Marek Szewczyk złożył rezygnację z pełnienia funkcji Członka Rady Nadzorczej. W dniu 16 maja 2019r. Rada Nadzorcza Spółki w oparciu o § 16 ust. 3 Statutu Spółki podjęła uchwałę nr 2/2019 w sprawie dokooptowania Pana Jakuba Barana do składu Rady Nadzorczej Spółki.

4. Okres objęty sprawozdaniem finansowym

Sprawozdanie finansowe zawiera dane za okres od dnia 1 kwietnia 2018r. do dnia 31 marca 2019r. oraz dane porównawcze za okres od dnia 1 kwietnia 2017r. do dnia 31 marca 2018r.

5. Jednostki organizacyjne sporządzające samodzielne sprawozdania finansowe

W skład Spółki nie wchodzi wewnętrzne jednostki organizacyjne sporządzające samodzielne sprawozdanie finansowe.

6. Skonsolidowane sprawozdania finansowe

Spółka nie sporządza skonsolidowanego sprawozdania finansowego ponieważ dane jednostki zależnej są nieistotne dla rzetelnego i jasnego przedstawiania sytuacji majątkowej i finansowej oraz wyniku finansowego Spółki (art. 58 UoR) zgodnie z przyjętymi przez spółkę w polityce rachunkowości zasadami istotności. Szczegółowe dane finansowe jednostki zależnej zaprezentowane zostały w pkt. 7 sprawozdania z działalności Betacom S.A. i w nocie 4c i 4d sprawozdania finansowego.

7. Kontynuacja działalności

Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez BETACOM S.A. w dającej się przewidzieć przyszłości. Nie istnieją okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności.

8. Korekty wynikające z opinii podmiotów uprawnionych do badania

Opinia wydana przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych BETACOM S.A. za poprzedni rok obrotowy nie zawierała zastrzeżeń.

2. ZASADY PRZYJĘTE PRZY SPORZĄDZANIU ROCZNEGO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO, WYCENY AKTYWÓW I PASYWÓW ORAZ POMIARU WYNIKU FINANSOWEGO

Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone zgodnie z ustawą o rachunkowości z dnia 29 września 1994r. oraz zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 2018r. w sprawie informacji bieżących i okresowych przekazywanych przez emitentów papierów wartościowych oraz warunków uznawania za równoważne informacji wymaganych przepisami prawa państwa niebędącego państwem członkowskim.

Sprawozdanie finansowe zostało sporządzone według zasady kosztu historycznego, to znaczy, że nie stosowano żadnych korekt, które odzwierciedlałyby wpływ inflacji na poszczególne pozycje bilansu oraz rachunku zysków i strat. Wycena aktywów i pasywów według stanów bilansowych wykazanych w sprawozdaniu opiera się na ustaleniach ustawowych zawartych w rozdziale 4 Ustawy o rachunkowości. Betacom S.A. sporządza rachunek zysków i strat w wariantcie kalkulacyjnym oraz rachunek przepływów środków pieniężnych metodą pośrednią.

Wszystkie wielkości aktywów i pasywów wyrażone są w tysiącach złotych polskich. Na dzień bilansowy te składniki aktywów i pasywów, które są wyrażone w walutach obcych, zostały przeliczone na złote polskie zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o rachunkowości.

RZECZOWE AKTYWA TRWAŁE

1. Wartości niematerialne i prawne wycenia się według cen nabycia lub kosztów wytworzenia dla kosztów prac rozwojowych, pomniejszonych o skumulowane odpisy umorzeniowe oraz o ewentualne odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.
 - a) Za wartości niematerialne i prawne uznaje się:
 - Koszty prac rozwojowych zakończonych pozytywnym wynikiem, który zostanie wykorzystany do produkcji, wycenione wg technicznego kosztu wytworzenia;
 - Nabytą wartość firmy;
 - Nabyte prawa majątkowe, prawa pokrewne, licencje i koncesje;
 - Nabyte prawa do wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów użytkowych;
 - Know-how.
 - b) Wartości niematerialne i prawne umarzane są metodą liniową w okresie przewidywanej ekonomicznej użyteczności, według następujących zasad:
 - koszty prac rozwojowych 20-50 %,
 - nabyte prawa majątkowe, licencje i koncesje 20-30 %,
 - oprogramowanie komputerów 20-30 %,
 - pozostałe wartości niematerialne i prawne 20-50 %,
 - wartości niematerialne i prawne o jednostkowej wartości nie przekraczającej 3,5 tys. zł w dniu przyjęcia do użytkowania umarzane są w 100% w miesiącu przekazania do użytkowania.
 - wartości niematerialne i prawne nabyte na potrzeby konkretnych projektów amortyzowane są bilansowo proporcjonalnie do czasu trwania projektu.

2. Koszty zakończonych prac rozwojowych prowadzonych przez jednostkę na własne potrzeby, poniesione przed podjęciem produkcji lub zastosowaniem technologii, zalicza się do wartości niematerialnych i prawnych, jeżeli:
- produkt lub technologia wytwarzana są ściśle ustalone, a dotyczące ich koszty prac rozwojowych wiarygodnie określone. Koszty prac rozwojowych, prowadzonych przez pracowników Spółki, księgowane są na podstawie kart projektów. Koszt wytworzenia składnika aktywów we własnym zakresie obejmuje koszty, które mogą być bezpośrednio przyporządkowane czynnościom tworzenia, produkcji i przystosowania składnika aktywów do użytkowania w sposób zamierzony przez Zarząd. Do takich kosztów zalicza się:
 - koszty z tytułu świadczeń na rzecz pracowników, którzy byli bezpośrednio zaangażowani w proces wytwarzania tego składnika;
 - wszelkie koszty, które mogą być bezpośrednio przyporządkowane czynnościom tworzenia, produkcji i przystosowania składnika aktywów, jak opłaty za rejestracje tytułu prawnego oraz amortyzacja patentów i licencji, które są wykorzystywane przy wytwarzaniu tego składnika aktywów;
 - nakłady na materiały i usługi wykorzystane lub bezpośrednio zużyte przy wytwarzaniu składnika wartości niematerialnych i prawnych;
 - koszty pośrednie, które można jednoznacznie powiązać z procesem wytwórczym: koszty amortyzacji sprzętu wykorzystywanego w procesie wytwórczym oraz koszty powierzchni biurowej, która jest zagospodarowana przez zespół wytwórczy.
 - techniczna przydatność produktu lub technologii została stwierdzona i odpowiednio udokumentowana i na tej podstawie jednostka podjęła decyzję o wytwarzaniu tych produktów lub stosowaniu tej technologii,
 - koszty prac rozwojowych zostaną pokryte, według przewidywań, przychodami ze sprzedaży tych produktów lub zastosowania technologii.
 - decyzję o rozpoczęciu prac rozwojowych podejmuje Zarząd uchwałą podjętą na podstawie biznesplanu zawierającego planowane koszty i przychody wdrożenia nowej technologii/produktu. Zakończone prace rozwojowe przyjmowane są na wartości niematerialne i prawne na podstawie Uchwały Zarządu zatwierdzającej przydatność produktu/lub technologii oraz przewidywany okres uzyskiwania korzyści ekonomicznych.
3. Środki trwałe są wyceniane w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia po aktualizacji wyceny składników majątku pomniejszonych o skumulowane umorzenie oraz dokonane odpisy aktualizujące ich wartość;
- W uzasadnionych przypadkach do ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych zalicza się różnice kursowe z wyceny należności i zobowiązań powstałe na dzień bilansowy oraz odsetki od zobowiązań finansujących zaciągniętych na wytworzenie lub nabycie środków trwałych.
 - Składniki majątku o przewidywanym okresie użytkowania nie przekraczającym jednego roku oraz wartości początkowej nie przekraczającej 3,5 tysiąca złotych są jednorazowo umarzane w ciężar kosztów w momencie przekazania do użytkowania.
 - Środki trwałe umarzane są według metody liniowej począwszy od miesiąca następnego po miesiącu przyjęcia do eksploatacji w okresie odpowiadającym szacowanemu okresowi ich ekonomicznej użyteczności.
 - Zastosowane stawki amortyzacyjne są następujące:

• inwestycje w obcych obiektach	8-10 %,
• urządzenia techniczne i maszyny	25-30 %,

- środki transportu 12-20 %,
 - inne środki trwałe 20 %.
- e) Sprzęt komputerowy zakupiony pod usługi serwisowe lub realizowane projekty amortyzowany jest bilansowo proporcjonalnie do okresu trwania projektu lub usługi.
- f) W przypadku gdy sprzęt zakupiony pod realizowane kontrakty, po zakończeniu usługi przeznaczony jest do odsprzedaży, Spółka ustala jego wartość rezydualną, tzn. przewidywaną wartość środka trwałego po okresie jego użyteczności (amortyzacji) równą ewentualnie cenie sprzedaży netto środka trwałego w momencie jego likwidacji.
- g) Koszty poniesione po dacie oddania środka trwałego do użytkowania, takie jak koszty konserwacji i napraw, obciążają zysk lub stratę w momencie ich poniesienia.
4. Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości. w uzasadnionych przypadkach do ceny nabycia lub kosztu wytworzenia środków trwałych w budowie zalicza się różnice kursowe z wyceny należności i zobowiązań powstałe na dzień bilansowy oraz odsetki od zobowiązań finansujących zaciągniętych na wytworzenie lub nabycie środków trwałych. środki trwałe w budowie nie podlegają amortyzacji do czasu zakończenia budowy i przekazania środka trwałego do użytkowania.

UDZIAŁY I AKCJE W JEDNOSTKACH POWIĄZANYCH

1. Inwestycje w jednostkach zależnych, jednostkach współzależnych i jednostkach stowarzyszonych spółka ujmuje w cenie nabycia, obejmującej koszty bezpośrednio związane z zakupem udziałów lub akcji tych jednostek.
 - jednostkami zależnymi są jednostki, w których spółka posiada więcej niż 50% głosów na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy lub w jakikolwiek inny sposób posiada zdolność kierowania polityką finansową i operacyjną tychże jednostek;
 - jednostkami stowarzyszonymi są takie jednostki, w których spółka posiada więcej niż 20% oraz nie więcej niż 50% udziału w głosach na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy oraz na które spółka wywiera znaczący wpływ, rozumiany jako zdolność spółki do wpływania na politykę finansową i operacyjną innej jednostki, ale ich nie współkontroluje;
 - jednostkami współzależnymi są jednostki niebędące jednostkami zależnymi lub stowarzyszonymi, w których spółka nie posiada więcej niż 50% udziału w głosach na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy lub zgromadzeniu wspólników lub w jakikolwiek inny sposób posiada zdolność kierowania polityką finansową i operacyjną tychże jednostek wspólnie z pozostałymi akcjonariuszami lub udziałowcami, na zasadach określonych w zawartej umowie, umowie spółki lub statucie.
2. Na każdy dzień bilansowy spółka dokonuje oceny posiadanych inwestycji w jednostkach podporządkowanych pod kątem wystąpienia przesłanek, co do utraty wartości. W przypadku wystąpienia takich przesłanek spółka przeprowadza test na utratę wartości inwestycji poprzez porównanie wartości księgowej inwestycji z większą z dwóch: wartością rynkową lub wartością użytkową.

AKTYWA FINANSOWE I ZOBOWIĄZANIA FINANSOWE (INSTRUMENTY FINANSOWE)

Instrumenty finansowe ujmowane są oraz wyceniane zgodnie z rozporządzeniem ministra finansów z dnia 12 grudnia 2001r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Dz.U. 2017 poz.277).

Instrumentem finansowym jest każda umowa, która powoduje powstanie aktywa finansowego u jednej strony i zobowiązania finansowego lub instrumentu kapitałowego u drugiej strony.

Aktywa finansowe

Aktywa finansowe wycenia się na moment ich ujęcia w księgach w cenie nabycia tj. w wartości godziwej. Początkowa wycena powiększana jest o koszty transakcji. Koszty transakcyjne ewentualnego zbycia składnika aktywów nie są uwzględniane przy późniejszej wycenie aktywów finansowych, chyba że byłyby istotne. Składnik aktywów finansowych jest wykazywany w bilansie, gdy jednostka staje się stroną umowy (kontraktu), z której ten składnik aktywów finansowych wynika. Aktywa finansowe nabyte na rynku regulowanym wprowadza się do ksiąg na dzień ich nabycia.

Na każdy dzień bilansowy jednostka ocenia, czy istnieją przesłanki wskazujące na utratę wartości składnika aktywów finansowych.

Aktywa finansowe spółka klasyfikuje do następujących kategorii:

1. Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu,
2. Pożyczki udzielone i należności własne,
3. Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności,
4. Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży.

1. Aktywa finansowe przeznaczone do obrotu

Składnik aktywów finansowych zalicza się do kategorii przeznaczonych do obrotu, jeżeli został nabyty w celu osiągnięcia korzyści ekonomicznych wynikających z krótkoterminowych zmian cen oraz wahań innych czynników rynkowych albo krótkiego czasu trwania nabytego instrumentu, lub jeżeli stanowi część portfela, który generuje krótkoterminowe zyski lub też jest instrumentem pochodnym o dodatniej wartości godziwej.

Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy są wyceniane w wartości godziwej uwzględniając ich wartość rynkową na dzień bilansowy bez uwzględnienia kosztów transakcji sprzedaży. Zmiany wartości tych instrumentów finansowych ujmowane są w rachunku zysków i strat, jako przychody lub koszty finansowe. Jeżeli kontrakt zawiera jeden lub więcej wbudowanych instrumentów pochodnych, cały kontrakt może zostać zakwalifikowany do kategorii aktywów finansowych wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy.

2. Pożyczki udzielone i należności własne

Do pożyczek udzielonych i należności własnych zalicza się – niezależnie od terminu ich wymagalności (zapłaty) – aktywa finansowe powstałe na skutek wydania bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środków pieniężnych. Do pożyczek udzielonych i należności własnych zalicza się także obligacje i inne dłużne instrumenty finansowe nabyte w zamian za wydane bezpośrednio drugiej stronie kontraktu środki pieniężne, jeżeli z zawartego kontraktu jednoznacznie wynika, że zbywający nie utracił kontroli nad wydanymi instrumentami finansowymi. Pożyczki udzielone i należności własne, które jednostka przeznacza do sprzedaży w krótkim terminie, zalicza się do aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu.

Do pożyczek udzielonych i należności własnych nie zalicza się nabytych pożyczek ani należności, a także wpłat dokonanych przez Spółkę w celu nabycia instrumentów kapitałowych nowych emisji, również wtedy, gdy nabycie następuje w pierwszej ofercie publicznej lub w obrocie pierwotnym, a w przypadku praw do akcji – także w obrocie wtórnym.

Pożyczki udzielone i należności własne wycenia się według skorygowanej ceny nabycia przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej.

Do tej kategorii jednostka zalicza głównie depozyty bankowe jak również udzielone pożyczki i nabyte, nienotowane instrumenty dłużne.

3. Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności

Aktywa finansowe utrzymywane do upływu terminu wymagalności są to niezakwalifikowane do pożyczek udzielonych i należności własnych aktywa finansowe, dla których zawarte kontrakty ustalają termin wymagalności spłaty wartości nominalnej oraz określają prawo do otrzymania w ustalonych terminach korzyści ekonomicznych, na przykład oprocentowania, w stałej lub możliwej do ustalenia kwocie, pod warunkiem że jednostka zamierza i może utrzymać te aktywa do czasu, gdy staną się one wymagalne. Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności wyceniane są na każdy dzień sprawozdawczy według skorygowanej ceny nabycia z zastosowaniem efektywnej stopy procentowej.

4. Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży są to instrumenty finansowe niezaliczone do żadnej z pozostałych kategorii.

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży zalicza się do aktywów trwałych, o ile nie istnieje zamiar zbycia inwestycji w ciągu 1 roku od dnia bilansowego lub do aktywów obrotowych – w przeciwnym wypadku. Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży wyceniane są na każdy dzień sprawozdawczy w wartości godziwej, a zyski i straty (z wyjątkiem strat z tytułu utraty wartości) ujmowane są przychodach i kosztach finansowych. W przypadku oprocentowanych instrumentów dłużnych zaliczonych do tej kategorii część odsetkowa ustalona przy zastosowaniu metody efektywnej stopy procentowej jest odnoszona bezpośrednio do rachunku zysków i strat.

ZOBOWIĄZANIA FINANSOWE

Zobowiązania finansowe wycenia się na moment ich ujęcia w księgach w wartości godziwej. W początkowej wycenie uwzględniane są koszty transakcji. Koszty transakcyjne zbycia się (wypełnienia) składnika zobowiązań finansowych nie są uwzględniane przy późniejszej wycenie tych zobowiązań, chyba że byłyby istotne. Składnik zobowiązań finansowych jest wykazywany w bilansie, gdy jednostka staje się stroną umowy (kontraktu), z której to zobowiązanie finansowe wynika.

Zobowiązania finansowe dzielone są na:

1. Zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu oraz instrumenty pochodne o charakterze zobowiązań wyceniane w wartości godziwej.
2. Pozostałe zobowiązania finansowe wyceniane w skorygowanej cenie nabycia.

W spółce do zobowiązań finansowych:

- a) wycenianych według skorygowanej ceny nabycia zalicza się:
 - kredyty i pożyczki,
 - wyemitowane dłużne papiery wartościowe,
 - weksle.
- b) wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy zalicza się przede wszystkim instrumenty pochodne o ujemnej wartości godziwej.

RZECZOWE SKŁADNIKI MAJĄTKU OBROTOWEGO

Towary stanowiące zapasy w magazynie wprowadza się do ksiąg rachunkowych w rzeczywistych cenach zakupu zaś koszty związane z ich nabyciem ze względu na małą ich wartość w stosunku do wartości towarów zalicza się bezpośrednio do kosztów bieżących spółki.

Rozchody rzeczowych aktywów obrotowych wyceniane są metodą fifo („pierwsze – weszło, pierwsze – wyszło”).

Odpisy aktualizujące wartość rzeczowych składników majątku obrotowego dokonane w związku z trwałą utratą ich wartości lub spowodowane wyceną doprowadzającą ich wartość do cen sprzedaży netto możliwych do uzyskania pomniejszają wartość pozycji w bilansie i zalicza się je odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych. Spółka przyjęła zasadę tworzenia odpisów aktualizujących w wysokości 25% wartości towaru zalegającego powyżej roku na każdy kolejny rok zalegania. Aktualizacja wartości rzeczowych składników majątku obrotowego dokonywana jest co pół roku.

Zapasy w bilansie wykazywane są w wartości netto tj. Po uwzględnieniu odpisów aktualizujących. Odpisy z tytułu aktualizacji wartości zapasów ujmowane są w pozostałych kosztach operacyjnych.

NALEŻNOŚCI KRÓTKOTERMINOWE

Należności krótkoterminowe wycenia się w kwotach wymaganej zapłaty z zachowaniem zasady ostrożności. Należności wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po kursie średnim ogłoszonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na ten dzień.

Różnice kursowe od należności wyrażonych w walutach obcych powstałe na dzień wyceny i przy zapłacie zalicza się odpowiednio: ujemne do kosztów finansowych i dodatnie do przychodów finansowych.

Wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty poprzez dokonanie odpisu aktualizującego zgodnie z art. 35b ust. 1 ustawy o rachunkowości.

Spółka dokonuje odpisów aktualizujących wartość należności na zasadach ogólnych w wysokościach nie mniejszych niż:

- 50% w przypadku należności przeterminowanych powyżej 6 miesięcy (licząc od daty terminu płatności), gdy proces windykacji jest nieskuteczny.
- 100% w stosunku do należności przeterminowanych powyżej 12 miesięcy (licząc od daty terminu płatności), z wyłączeniem spłat porozumień itp. Mających miejsce po dniu bilansowym.

Odpisy aktualizujące wartość należności pomniejszają wartość pozycji w bilansie. W przypadku ustania przyczyny, dla której dokonano odpisu aktualizującego, równowartość całości lub odpowiedniej części uprzednio dokonanego odpisu zalicza się odpowiednio do pozostałych przychodów operacyjnych.

Jeżeli termin wymagalności należności przekracza jeden rok od daty bilansowej, z wyjątkiem należności z tyt. dostaw i usług, wykazuje się je w pozycji „Należności długoterminowe”.

ŚRODKI PIENIĘŻNE I INNE AKTYWA PIENIĘŻNE

1. Środki pieniężne wykazane w bilansie obejmują środki pieniężne w banku i w kasie, lokaty krótkoterminowe o pierwotnym okresie zapadalności nieprzekraczającym trzech miesięcy oraz inne aktywa pieniężne, o krótkim terminie realizacji i niewielkim ryzyku zmiany wartości godziwej.
2. Środki pieniężne wykazuje się w wartości nominalnej. Wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po kursie średnim ustalonym dla danej waluty przez narodowy bank polski na ten dzień.
3. Rozchody walut na rachunkach dewizowych wycenia się metodą fifo („pierwsze – weszło, pierwsze – wyszło”).

ROZLICZENIA MIĘDZYOKRESOWE KOSZTÓW CZYNNE

1. Rozliczenia międzyokresowe kosztów czynne dokonywane są, jeżeli koszty poniesione dotyczą przyszłych okresów sprawozdawczych lub są związane z przyszłymi przychodami.. Na dzień bilansowy wycena rozliczeń międzyokresowych czynnych dokonywana jest przy zastosowaniu zasady ostrożności. Z punktu widzenia okresu rozliczenia międzyokresowe kwalifikuje się do aktywów krótko (do 1 roku) lub długoterminowych (powyżej 1 roku).
2. Do odpisu czynnych rozliczeń międzyokresowych stosuje się indywidualnie oszacowany okres, w zależności od charakteru i wartości rozliczanej pozycji.
3. W szczególności do rozliczeń międzyokresowych zaliczane są:
 - z góry opłacone usługi obce (w tym usługi utrzymania), które będą świadczone w następnych okresach.

- z góry zapłacone czynsze,
- z góry zapłacone ubezpieczenia, prenumeraty,
- pozostałe wydatki poniesione w okresie a dotyczące przyszłych okresów,
- w przypadku niezakończonych kontraktów usługowych, gdy wartość przychodu rozpoznanego wg stopnia zaawansowania na danym kontrakcie jest wyższa niż kwota zafakturowanych przychodów, różnica ta prezentowana jest w ramach czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów.

KAPITAŁ WŁASNY

Kapitał własny ujmuje się w wartości nominalnej według ich rodzajów i zasad określonych przepisami prawa lub statutu spółki.

Kapitał zakładowy Spółki wykazuje się w wysokości określonej w statucie Spółki i wpisanej do Krajowego Rejestru Sądowego. Zadeklarowane, lecz nie wniesione wkłady kapitałowe ujmuje się jako należne wpłaty na poczet kapitału.

Kapitał zapasowy tworzony jest z podziału zysku, przeniesienia z kapitału rezerwowego z aktualizacji wyceny oraz nadwyżki wartości emisyjnej akcji powyżej ich wartości nominalnej pomniejszonej o koszty tej emisji. Pozostała część kosztów emisji zaliczana jest do kosztów finansowych.

Kapitał z aktualizacji wyceny tworzony jest w przypadkach określonych w przepisach ustawy o rachunkowości.

Zysk lub strata z lat ubiegłych odzwierciedla nierozliczony wynik z lat poprzednich pozostający do decyzji zgromadzenia akcjonariuszy, a także efekty korekt zmian zasad rachunkowości i błędów podstawowych dotyczących lat poprzednich, a ujawnionych w bieżącym roku obrotowym.

REZERWY

1. Rezerwy tworzy się na pewne lub o dużym stopniu prawdopodobieństwa przyszłe zobowiązania i wycenia się je na dzień bilansowy w wiarygodnie oszacowanej wartości. Rezerwy zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych, kosztów finansowych lub strat nadzwyczajnych, zależnie od okoliczności, z którymi przyszłe zobowiązania się wiążą (art. 35 d ustawy o rachunkowości).
2. Rezerwy na koszty dotyczące danego roku obrotowego, których wartość znana jest przed zamknięciem ksiąg rachunkowych tworzone są w rzeczywistej wysokości.
3. Rezerwy na przyszłe świadczenia pracownicze tworzone są na bazie memoriałowej w oparciu o własne szacunki. Spółka tworzy rezerwy:
 - Z tytułu niewykorzystanych urlopów w wielkości przewidywanych wynagrodzeń pracowników za ten urlop. Wartość rezerw obejmuje również składki ZUS w części obciążającej pracodawcę.

- Rezerwa na niewykorzystane urlopy zaliczana jest do rezerw krótkoterminowych i szacowana jest raz na pół roku;
- Z tytułu prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy, wynikających m.in. z przyszłych świadczeń na rzecz pracowników (odprawy emerytalne). Szacowanie rezerwy na te świadczenia jest na podstawie arkusza aktuarialnego, który zawiera wiele założeń dotyczących warunków makroekonomicznych oraz rotacji pracowników, ryzyka śmierci i innych. Rezerwa wyceniana jest na koniec roku obrotowego spółki i prezentowana w bilansie w pozycji długoterminowe rezerwy na świadczenia emerytalne i podobne;
 - Z tytułu należnych wynagrodzeń wynikających z regulaminu wynagrodzeń, umów o pracę i listów prowizyjnych uzależnionych od osiągniętych przez spółkę wyników. Wartość rezerw obejmuje również składki ZUS w części obciążającej pracodawcę. Rezerwa szacowana jest na koniec każdego kwartału roku obrotowego spółki.
4. Rezerwy na koszty serwisu i napraw gwarancyjnych tworzone są na pokrycie przyszłych przewidywanych kosztów realizacji zobowiązań gwarancyjnych lub serwisowych wynikających z realizowanych kontraktów itp. Koszty realizacji zobowiązania gwarancyjnego obejmują przede wszystkim koszt pracochłonności (ilość roboczodni pomnożona przez stawkę ewidencyjną) oraz wartość towarów, materiałów i usług obcych zużytych w ramach wypełniania zobowiązań gwarancyjnych. Rezerwa ta jest zawiązywana w następujących przypadkach:
- z klientem nie została podpisana umowa na usługi utrzymaniowe,
 - zakres umowy utrzymaniowej nie pokrywa całości oczekiwanych kosztów związanych z realizacją zobowiązań gwarancyjnych,
 - zakres gwarancji producenta dla odsprzedanego sprzętu jest węższy od gwarancji, do jakiej zobowiązała się spółka w umowie z klientem.
5. Rezerwy tworzone są zgodnie z najlepszym szacunkiem osób zajmujących się serwisem w wysokości kosztów koniecznych do poniesienia w okresie gwarancji. Odpisy tworzy się raz na pół roku. Średni czas gwarancji określa się na 24 miesiące.
6. Powstanie zobowiązania, na które uprzednio utworzyło się rezerwę, zmniejsza rezerwę. Niewykorzystane rezerwy, wobec zmniejszenia lub ustania ryzyka uzasadniającego ich utworzenie, zwiększają na dzień, na który okazały się zbędne, odpowiednio pozostałe przychody operacyjne lub przychody finansowe.

ZOBOWIĄZANIA

1. Zobowiązania wycenia się na dzień bilansowy w kwocie wymagającej zapłaty z wyjątkiem zobowiązań, których uregulowanie zgodnie z umową następuje przez wydanie innych niż środki pieniężne aktywów finansowych lub wymiany na instrumenty finansowe – które wycenia się według wartości godziwej.
- A) jeżeli termin wymagalności przekracza jeden rok od daty bilansowej, salda tych zobowiązań, z wyjątkiem zobowiązań z tyt. dostaw i usług, wykazuje się jako długoterminowe. pozostałe części sald wykazywane są jako krótkoterminowe.
- B) zobowiązania wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po kursie średnim ustalonym dla danej waluty przez narodowy bank polski na ten dzień.

- C) różnice kursowe dotyczące zobowiązań wyrażonych w walutach obcych powstałe na dzień wyceny i przy uregulowaniu zalicza się odpowiednio: ujemne do kosztów finansowych i dodatnie do przychodów finansowych. w uzasadnionych przypadkach odnosi się je do kosztu wytworzenia produktów, usług lub ceny nabycia towarów a także wytworzenia środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych.
2. Zobowiązania finansowe, z wyjątkiem pozycji zabezpieczanych, wycenia się nie później niż raz na pół roku w wysokości skorygowanej ceny nabycia. zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu oraz instrumenty pochodne o charakterze zobowiązań wycenia się w wartości godziwej. zobowiązania o krótkim terminie zapadalności, dla których nie określono stopy procentowej wycenia się w kwocie wymaganej zapłaty, jeżeli ustalona za pomocą stopy procentowej przypisanej do tego zobowiązania wartość bieżąca przyszłych przepływów pieniężnych nie różni się istotnie od kwoty wymaganej zapłaty.

LEASING

1. Leasing klasyfikuje się jako leasing finansowy, gdy w ramach zawartej umowy zasadniczo całe potencjalne korzyści oraz ryzyko wynikające z posiadania przedmiotu leasingu przenoszone jest na leasingobiorcę. Spółka jest zarówno leasingobiorcą jak i leasingodawcą.
2. W przypadku gdy spółka jest leasingobiorcą aktywa użytkowane na podstawie umowy leasingu wycenia w ich wartości godziwej w momencie ich nabycia, nie wyższej jednak niż wartość bieżąca minimalnych opłat leasingowych. Powstające z tego tytułu zobowiązanie wobec leasingodawcy jest prezentowane w sprawozdaniu z sytuacji finansowej w pozycji zobowiązań długo i krótkoterminowych z tytułu leasingu finansowego. Opłaty leasingowe są alokowane na koszty finansowe i zmniejszenie salda zobowiązania z tytułu leasingu, w sposób umożliwiający uzyskanie stałej stopy odsetek od pozostałego do spłaty zobowiązania. Koszty finansowe ujmowane są w rachunku zysków i strat.

Środki trwale użytkowane na mocy umów leasingu finansowego są amortyzowane przez krótszy z dwóch okresów: szacowany okres użytkowania środka trwałego lub okres leasingu, chyba że umowa leasingu przewiduje, że po jej zakończeniu korzystający uzyska tytuł własności przedmiotu leasingu, to dany składnik aktywów amortyzuje się przez okres jego ekonomicznej użyteczności, tj. Wg zasad amortyzacji stosowanych w odniesieniu do podobnych własnych składników aktywów.

Umowy leasingowe, zgodnie z którymi leasingodawca zachowuje zasadniczo całe ryzyko i wszystkie korzyści wynikające z posiadania przedmiotu leasingu, zaliczane są do umów leasingu operacyjnego. Opłaty leasingowe z tytułu leasingu operacyjnego oraz późniejsze raty leasingowe ujmowane są, jako koszty operacyjne w zysku lub stracie, metodą liniową przez okres trwania leasingu. Warunkowe opłaty leasingowe są ujmowane jako koszt w okresie, w którym stają się należne.

3. W przypadku gdy spółka jest leasingodawcą, wartość aktywów użytkowanych na podstawie umowy leasingu wyceniona w wartości godziwej w momencie ich nabycia, nie wyższej jednak niż wartość bieżąca minimalnych opłat leasingowych przeksięgowywana jest jako należność od leasingobiorcy. Powstające z tego tytułu należności od leasingobiorcy prezentowane są w sprawozdaniu finansowym w pozycji pozostałe należności długo i krótkoterminowe z tytułu leasingu finansowego.

Płatności leasingowe dzielone są na część odsetkową i zmniejszenie należności z tytułu leasingu. Przychody finansowe odnosi się bezpośrednio do rachunku zysków i strat.

INNE ROZLICZENIA MIĘDZYOKRESOWE

1. Rozliczenia międzyokresowe kosztów bierne dokonywane są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy.
2. Rozliczenia międzyokresowe przychodów dokonywane są z zachowaniem zasady ostrożności, obejmują w szczególności równowartość otrzymanych lub należnych od kontrahentów środków z tytułu świadczeń, których wykonanie nastąpi w następnych okresach sprawozdawczych.

ZASADY USTALANIA WYNIKU FINANSOWEGO SPÓŁKI:

PRZYCHODY

1. Przychody ze sprzedaży ujmowane są w takiej wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, że spółka uzyska korzyści ekonomiczne związane z daną transakcją oraz gdy kwotę przychodów można wycenić w wiarygodny sposób.
2. Spółka wyróżnia następujące rodzaje przychodów:
 - A) Przychody ze sprzedaży towarów – są to przychody ze sprzedaży sprzętu komputerowego. Przychody są ujmowane jeżeli znaczące ryzyko i korzyści przekazane zostały nabywcy;
 - B) Przychody ze sprzedaży licencji i / lub usług własnych – są to przychody z tytułu umów z klientami, których przedmiotem jest dostarczenie oprogramowania własnego lub świadczenie usług z nim związanych. Usługi te mogą być realizowane przez pracowników spółki (zasoby własne) lub przez podwykonawców (zasoby obce). Do tej kategorii klasyfikuje się również przychody ze świadczenia usług własnych na oprogramowaniu lub infrastrukturze obcej;
 - C) Przychody ze sprzedaży licencji i / lub usług obcych – są to przychody z tytułu sprzedaży licencji obcych oraz ze świadczenia usług, które ze względów technologicznych lub prawnych muszą być realizowane przez podwykonawców (dotyczy to usług utrzymania sprzętu i licencji oraz outsourcingu świadczonych przez ich producentów) - ujmowane jako przychody ze sprzedaży usług, tj. W okresie, w którym odbywa się świadczenie usługi poprzez odwołanie się do stopnia zaawansowania realizacji transakcji.
 - D) Przychody ze sprzedaży usług wdrożeniowych – ujmowane są zgodnie ze stopniem zaawansowania usługi, najczęściej są to przychody wynikające z kontraktów długoterminowych rozliczanych w czasie.
 - E) Przychody z usług serwisowych – są to przychody z kontraktów na świadczenie usług serwisowych sprzętu i oprogramowania. Przychody ze sprzedaży usług serwisowych obejmujących okresy dłuższe niż miesiąc rozliczane są przez rozliczenia międzyokresowe przychodów z zachowaniem zasady ostrożności i istotności. Przychody te zaliczane są do przychodów okresów, których dotyczą.
 - F) Długoterminowe kontrakty usługowe wyceniane są według stopnia zaawansowania prac (krs 3). Zarówno przychody jak i koszty proporcjonalnie do tego stopnia obciążają bieżący wynik

finansowy. Spółka przyjmuje za długoterminowe kontrakty wszystkie projekty trwające dłużej niż 3 miesiące.

Stopień zaawansowania kontraktu ustala się jako stosunek kosztów poniesionych do dnia bilansowego do łącznych kosztów kontraktu (łącznie koszty kontraktu obejmują koszty poniesione do dnia bilansowego oraz aktualnie prognozowane koszty pozostałe do zakończenia kontraktu).

Wycenie na ogół podlegają pojedyncze umowy wraz z aneksami, jeśli aneksy te dotyczą modyfikacji umowy głównej (rozszerzają lub ograniczają zakres umowy podstawowej). W przypadku gdy aneks jest dodatkowym zleceniem spoza zakresu umowy głównej, za które cena ustalona jest bez odniesienia do ceny z zasadniczej umowy, wyceniany jest on oddzielnie.

Gdy umowa dotyczy grupy elementów, to jej część dotycząca każdego z tych elementów może być traktowana jako oddzielny kontrakt, tylko jeżeli zostaną łącznie spełnione następujące warunki:

- zostały przedłożone odrębne oferty dla każdego z wyodrębnionych elementów,
- każdy z elementów był przedmiotem oddzielnych negocjacji, oraz
- można określić koszty i przychody odnoszące się do każdego z elementów – przychody muszą być określone w umowie i/lub zamówieniu.

Przychody odpowiadające stopniowi zaawansowania kontraktu na dzień bilansowy wyznacza się jako iloczyn stopnia zaawansowania oraz łącznej kwoty planowanych przychodów w kontrakcie.

Jeśli tak określone przychody przekraczają wartość zafakturowanej sprzedaży, wynikająca z powyższej różnicy kwota prezentowana jest w czynnych rozliczeniach międzyokresowych kosztów jako „należności niezafakturowane z tyt. Niezakończonych kontraktów”.

Jeśli przychody określone według stopnia zaawansowania są niższe od wartości zafakturowanej sprzedaży, wynikająca z powyższej różnicy kwota prezentowana jest w pasywach bilansu w innych rozliczeniach międzyokresowych jako „przychody zafakturowane ponad stopień zaawansowania prac”

W przypadku, gdy jest wysoce prawdopodobne, że łączne koszty wykonania umowy przekroczą łączne przychody z tytułu umowy, przewidziana strata jest ujmowana jako koszt okresu, w którym została ujawniona poprzez utworzenie rezerwy na straty na kontrakcie. Wysokość rezerwy lub/i zasadność jej utrzymania weryfikowana jest na każdy kolejny dzień bilansowy, aż do momentu zakończenia kontraktu. Wartość utworzonych rezerw na straty prezentowana jest w pozostałych rezerwach.

Jeżeli stopień zaawansowania niezakończonych usług nie może być na dzień bilansowy ustalony w sposób wiarygodny, to przychód ustala się w wysokości poniesionych w danym okresie sprawozdawczym kosztów, nie wyższych jednak od kosztów, których pokrycie w przyszłości przez zamawiającego jest prawdopodobne.

KOSZTY

1. Koszty działalności operacyjnej obciążają w pełnej wysokości koszt własny sprzedaży za wyjątkiem tych, które dotyczą następnych okresów sprawozdawczych i zgodnie z zasadą zachowania współmierności przychodów i kosztów odnoszone są na rozliczenia międzyokresowe kosztów.
2. Koszt własny sprzedaży obejmuje koszty bezpośrednio związane z nabyciem sprzedanych towarów i wytworzeniem sprzedanych usług.
3. Koszty sprzedaży obejmują koszty handlowe i koszty marketingowe.
4. Koszty ogólnego zarządu obejmują koszty związane z kierowaniem spółką oraz koszty administracji.

POZOSTAŁE PRZYCHODY I KOSZTY OPERACYJNE

1. Przychody i koszty operacyjne obejmują dotyczące danego okresu sprawozdawczego pozycje określone przepisami o rachunkowości, takie jak utworzenie i rozwiązanie odpisów aktualizujących na należności i zapasy, wynik na sprzedaży i likwidacji niefinansowych aktywów trwałych, otrzymane i zapłacone kary i odszkodowania.

PRZYCHODY I KOSZTY FINANSOWE

1. Przychody i koszty finansowe ujmowane są w ciągu roku z zachowaniem zasady współmierności przychodów i kosztów.
2. Ujemne i dodatnie różnice kursowe dotyczące aktywów wyrażonych w walutach obcych powstałe na dzień wyceny oraz przy zapłacie należności i zobowiązań zalicza się do kosztów finansowych lub przychodów finansowych. W sprawozdaniu finansowym wykazywana jest nadwyżka dodatnich lub ujemnych różnic kursowych.

DOTACJE

1. Jeżeli otrzymana dotacja dotyczy danej pozycji kosztowej, wówczas jest ona ujmowana jako przychód w sposób współmierny do kosztów, które dotacja ta ma w zamierzeniu kompensować.
2. Jeżeli dotacja dotyczy składnika aktywów, wówczas jej wartość jest ujmowana na koncie przychodów przyszłych okresów, a następnie stopniowo, drogą równych odpisów miesięcznych, odnoszona jest w przychody przez szacowany okres użytkowania związanego z nią składnika aktywów.

PODATEK DOCHODOWY I PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

1. Podatek dochodowy za okres sprawozdawczy obejmuje podatek bieżący i odroczony.
2. Bieżące zobowiązania z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych są naliczone zgodnie z przepisami podatkowymi.
3. Podatek dochodowy odroczony w rachunku zysków i strat stanowi różnicę pomiędzy stanem rezerw i aktywów z tytułu podatku odroczonego na koniec i początek okresu sprawozdawczego.
4. Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego spółka ustala w wysokości kwoty przewidzianej w przyszłości do odliczenia od podatku dochodowego, w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, które spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego oraz straty podatkowej możliwej do odliczenia, ustalonej przy uwzględnieniu zasady ostrożności.
5. Rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych, to jest różnic, które spowodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.
6. Rezerwy i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego wyceniane są z zastosowaniem stawek podatkowych, które wg przewidywań będą obowiązywać w okresie, gdy składnik aktywów zostanie zrealizowany lub rezerwa rozwiązana, przyjmując za podstawę stawki podatkowe (i przepisy podatkowe) prawnie lub faktycznie obowiązujące na dzień bilansowy.
7. Wykazywana w rachunku zysków i strat część odroczonego stanowi różnicę pomiędzy stanem rezerw i aktywów z tytułu podatku odroczonego na koniec i początek okresu sprawozdawczego.
8. Rezerwy i aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego, dotyczące operacji rozliczanych z kapitałem (funduszem) własnym, odnosi się również na kapitał (fundusz) własny.
9. Przychody, koszty i aktywa ujmowane są w wartości pomniejszonej o wartość podatku od towarów i usług (podatek vat), z wyjątkiem gdy:
 - podatek vat zapłacony przy zakupie towarów i usług nie podlega odliczeniu; wtedy podatek vat jest ujmowany odpowiednio, jako część kosztów nabycia składnika aktywów lub jako część pozycji kosztowej oraz
 - należności i zobowiązania są wykazywane z uwzględnieniem kwoty podatku vat.
 - nadwyżka podatku od towarów i usług naliczonego nad należnym lub nadwyżka podatku od towarów i usług należnego nad naliczonym jest ujęta w bilansie odpowiednio jako część należności lub zobowiązań podatkowych.

ZYSK NETTO NA AKCJĘ

Zysk netto na jedną akcję ustala się jako iloraz wartości zysku netto i ilości akcji. Spółka nie oblicza rozwodnionej wartości zysku netto na akcję gdyż nie występują czynniki rozwadniające.

SZACUNKI ZARZĄDU

Sporządzenie sprawozdania finansowego wymaga od Zarządu Spółki dokonania pewnych szacunków i założeń, które znajdują odzwierciedlenie w tym sprawozdaniu oraz w notach objaśniających do sprawozdania. Rzeczywiste wyniki mogą się różnić od tych szacunków. Szacunki Zarządu dotyczą między innymi utworzonych rezerw, wyceny kontraktów długoterminowych, rozliczeń międzyokresowych, odpisów aktualizujących wartość aktywów oraz przyjętych stawek amortyzacyjnych.

ZASADY ISTOTNOŚCI

1. Dla celów sprawozdawczości finansowej dla poszczególnych kategorii przychodów i kosztów oraz sumy bilansowej, ustala się jako kryterium istotności maksymalny poziom błędu (%):
 - Dla zdarzeń mających wpływ na wartość przychodów i kosztów ze sprzedaży
- 0,75% przychodów ze sprzedaży;
 - Dla zdarzeń mających wpływ na koszty i przychody inne niż przychody ze sprzedaży
- 4% wyniku finansowego brutto;
 - Dla zdarzeń mających wpływ na wielkość sumy bilansowej
- 0,8% sumy bilansowej.
2. W przypadku gdy spółka stanie się jednostką dominującą grupy kapitałowej i będzie zobowiązana do sporządzania sprawozdania finansowego grupy to:
 - A) Jednostka zależna, współzależna lub stowarzyszona może być uznana za nieistotną dla celów konsolidacji jeżeli maksymalny poziom błędu dla 2 z 3 poniższych kategorii przychodów i kosztów oraz sumy bilansowej nie przekracza:
 - 5% wyniku finansowego brutto jednostki dominującej
 - 3% dla przychodów ze sprzedaży jednostki dominującej
 - 3% dla sumy bilansowej jednostki dominującej
 - B) Łącznie grupa jednostek powiązanych może być uznana za nieistotną dla celów konsolidacji jeżeli maksymalny poziom błędu dla 2 z 3 poniższych kategorii przychodów i kosztów oraz sumy bilansowej nie przekracza:
 - 10% wyniku finansowego brutto jednostki dominującej
 - 5% dla przychodów ze sprzedaży jednostki dominującej
 - 5% dla sumy bilansowej jednostki dominującej

ZMIANY ZASAD RACHUNKOWOŚCI

W roku obrotowym od 1 kwietnia 2018r. do 31 marca 2019r. Spółka nie zmieniała stosowanych zasad (polityki) rachunkowości.

ZASADY PRZELICZANIA ZŁOTYCH NA EURO

Dla informacji finansowych podlegających przeliczeniu na euro zostały przyjęte następujące zasady:

- Pozycje bilansu – według średniego kursu obowiązującego na dany dzień bilansowy, ogłoszonego dla euro przez Narodowy Bank Polski,
- Pozycje rachunku zysków i strat oraz rachunku przepływów pieniężnych – według kursu stanowiącego średnią arytmetyczną średnich kursów ogłoszonych dla euro przez Narodowy Bank Polski, obowiązujących na ostatni dzień każdego zakończonego miesiąca roku obrotowego

Kurs euro przyjęty dla pozycji bilansowych wyniósł :

- Na 31 marca 2019r. (koniec roku obrotowego) 4,3013
- Na 31 marca 2018r. (koniec poprzedniego roku obrotowego) 4,2085

Kurs euro przyjęty dla pozycji rachunku zysków i strat oraz rachunku przepływów pieniężnych wyniósł:

- Rok obrotowy od 1 kwietnia 2018r. do 31 marca 2019r. 4,2968
- Rok obrotowy od 1 kwietnia 2017r. do 31 marca 2018r. 4,2170

RÓŻNICE POMIĘDZY POLSKIMI ZASADAMI RACHUNKOWOŚCI A MIĘDZYNARODOWYMI STANDARDAMI SPRAWOZDAWCZOŚCI FINANSOWEJ

Spółka stosuje zasady i metody rachunkowości zgodne z Ustawą z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości. Wynik finansowy oraz niektóre pozycje aktywów i pasywów różnią się od wielkości, które wykazane byłyby w sprawozdaniach finansowych sporządzonych zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej („MSSF”).

Spółka na bieżąco analizuje różnice pomiędzy zasadami i metodami rachunkowości zgodnymi z Ustawą z dnia 29 września 1994 roku o rachunkowości a Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej („MSSF”) i uważa, że nie wpływają one w sposób znaczący na sprawozdanie finansowe. Różnice dotyczą kwestii przedstawionych poniżej.

Przeszacowanie środków trwałych

Część środków trwałych wykazywana jest według wartości przeszacowanej wyznaczonej według stanu na dzień 1 stycznia 1995r. zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 stycznia 1995r. /Dz.U. nr 7 poz. 34/. Zastosowana metoda przeszacowania środków trwałych nie spełnia jednak wymogów MSSF dotyczących wyceny środków trwałych według wartości przeszacowanej, gdyż według MSSF, na dzień bilansowy wartość przeszacowana nie powinna znacząco odbiegać od wartości godziwej. Ostatnia aktualizacja środków trwałych Spółki dokonana została według poziomu cen z września 1994 roku, w związku z czym wartości przeszacowane mogą istotnie różnić się od wartości godziwej środków trwałych na koniec okresu. Ponadto, przeszacowaniem należy objąć wszystkie środki trwałe w danej grupie, a nie jedynie te nabyte w okresie przed 1 stycznia 1995r.

Instrumenty finansowe

MSSF 9 „Instrumenty finansowe” ma zastosowanie do okresów rocznych rozpoczynających się po 1 stycznia 2018 r. Nowy Standard eliminuje dotychczasową klasyfikację aktywów finansowych na:

- utrzymywane do terminu wymagalności,
- dostępne do sprzedaży, oraz
- pożyczki i należności

oraz zastępuje je nową klasyfikacją obejmującą:

- aktywa finansowe wyceniane wg zamortyzowanego kosztu,
- aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy, oraz
- aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez inne całkowite dochody.

W przypadku zmiany w zasadach rachunkowości Spółki i zastosowania MSSF 9 „Instrumenty finansowe” posiadane przez Spółkę aktywa finansowe w postaci udziałów w spółce Control System software Sp. z o. o. (ujmowane dotychczas jako Długoterminowe aktywa trwałe) prezentowane będą jako aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej poprzez inne całkowite dochody, ponieważ spółka nie jest notowana na regulowanym rynku, można przyjąć zgodnie ze standardem MSSF 9, że koszt (cena nabycia) instrumentów kapitałowych jest najwłaściwszym szacunkiem wartości godziwej.

Standard ten umożliwi również wycenę udziałów wg metody praw własności zgodnie z MSR 28 „Inwestycje w jednostkach stowarzyszonych i wspólnych przedsięwzięciach” w jednostkowym sprawozdaniu finansowym, prezentowanym zgodnie z MSR 27 „Jednostkowe sprawozdania finansowe”.

Na podstawie wstępnego oszacowania, zmiana podejścia do rozpoznawania i pomiaru utraty wartości (w tym również oczekiwanych strat kredytowych), Spółka nie oczekuje, aby zmiany miały znaczący wpływ na jej sprawozdanie finansowe.

Przychody z umów z klientami

Standard MSSF 15 zawiera zasady, które zastąpią większość szczegółowych wytycznych w zakresie ujmowania przychodów istniejących obecnie w MSSF. W szczególności w wyniku przyjęcia nowego standardu przestaną obowiązywać MSR 18 Przychody, MSR 11 Umowy o usługę budowlaną oraz związane z nimi interpretacje.

Fundamentalną zasadą nowego Standardu jest ujmowanie przychodów w wysokości ceny transakcyjnej w momencie przekazania przyrzeczonych w umowie towarów lub usług na rzecz klienta, które ma miejsce wtedy, gdy klient uzyskuje kontrolę nad tymi składnikami aktywów. Wszelkie towary lub usługi sprzedawane w pakietach, które da się wyodrębnić w świetle zawartej z klientem umowy, należy ujmować oddzielnie. Ponadto wszelkie upusty i rabaty dotyczące ceny transakcyjnej należy co do zasady alokować do poszczególnych elementów pakietu. W przypadku, gdy wysokość przychodu jest zmienna, kwoty zmienne są zaliczane do przychodów, o ile istnieje duże prawdopodobieństwo, że w przyszłości nie nastąpi odwrócenie ujęcia przychodu w wyniku przeszacowania wartości. Zależnie od spełnienia określonych kryteriów, przychody związane z wyodrębnionymi świadczeniami są:

- rozkładane w czasie, w sposób obrazujący wykonanie umowy przez jednostkę, lub
- ujmowane jednorazowo, w momencie gdy kontrola nad towarami lub usługami jest przeniesiona na klienta.

Ponadto, zgodnie z MSSF 15 koszty poniesione w celu pozyskania i zabezpieczenia kontraktu z klientem należy aktywować i rozliczać w czasie przez okres konsumowania korzyści z tego kontraktu.

Spółka dokonała szczegółowej analizy wpływu zastosowania MSSF 15 na dotychczasowy sposób ujmowania przychodów z umów realizowanych przez Spółkę, w szczególności w zakresie rozliczania opłat rocznych i kwartalnych, sposobu ujmowania kosztów pozyskania umów, a także uwzględnianiu w sprawozdaniu finansowym przychodów, co do których jednostka oczekuje, że otrzymanie kwoty wynagrodzenia jest prawdopodobne.

W ocenie Spółki zastosowanie MSSF 15 nie będzie miał istotnego wpływu na sposób ujmowania przychodów z umów z klientami. W szczególności, przeprowadzona analiza wykazała, że retrospektywne zastosowanie Standardu, nie wpłynęłoby w istotny sposób na wysokość wykazywanych w 2018 r. przychodów ze sprzedaży.

Przeprowadzona przez Spółkę analiza wskazuje, że wdrożenie Standardu ma wpływ na prezentację danych z tytułu opłat rocznych/kwartalnych pobieranych od klientów na mocy umów/regulaminów w śródrocznych sprawozdaniach finansowych. Opłaty te dotychczas były prezentowane jako „Rozliczenia międzyokresowe przychodów”, natomiast zgodnie nowym Standardem kwoty te będą prezentowane w pozycji „Zobowiązania z tytułu świadczenia usług”.

Zakres ujawnień

Prezentacja danych w sprawozdaniu finansowym sporządzonym według Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej oraz zakres informacji ujawnionych w dodatkowych notach objaśniających byłyby różne od prezentacji i ujawnień dokonanych zgodnie z Ustawą o rachunkowości oraz Rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 18 października 2005r. w sprawie zakresu informacji wykazywanych w sprawozdaniach finansowych i skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych, wymaganych w prospekcie emisyjnym dla emitentów z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla których właściwe są polskie zasady rachunkowości.

Bartłomiej Antczak

Prezes Zarządu

Robert Fręchowicz

Członek Zarządu

Magda Pleskacz

Członek Zarządu

Mariola Brumer

Główny Księgowy

Warszawa, dnia 18 czerwca 2019r.